

Arrest

nr. 207 830 van 17 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die loco advocaat M. DOUTREPONT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Amhara te behoren. U verklaarde dat uw naam M.C.K. luidt, en niet A.M.G., zoals op uw asiëldossier wordt vermeld. U verklaarde dan ook geboren te zijn op 16 september 1981, in plaats van op 27 mei 1990, zoals eveneens vermeld op uw asiëldossier. Uw geboorteplaats is niet de stad Addis Ababa, maar de stad Alem Te'na.

In Alem Te'na woonde u met uw familie. Uw grootmoeder, Berkenish, werd door de gemeenschap in Alem Te'na doorheen haar hele leven als Budda beschouwd, een soort van heks. Uw grootmoeder stierf wanneer u school liep op de basisschool in Alem Te'na. Nadien werd ook u ook gezien als Budda, en werd tevens uw vader als Budda gezien. U stelde vanaf heel jonge leeftijd te zijn gediscrimineerd door de gemeenschap, als Budda. Zij hebben u altijd uitgestoten uit de gemeenschap, en hebben u eveneens mishandeld. U werd regelmatig geslagen en geschopt, en u werd ervan beschuldigd mensen in de gemeenschap ziek te maken. U liep school tot de achtste graad, waarna u door uw problemen van school af ging. U bleef nadien twee jaar thuis en hielp uw moeder in het huishouden. Uw ouders stuurden u vervolgens, naar de stad Addis Ababa alwaar u uw opleiding zou verder zetten. U huurde er een kamer, maar ook in het gebouw waar u een kamer huurde werd u ervan beschuldigd een Budda te zijn. Er was immers iemand in het gebouw ziek geworden, en men had te weten gekomen dat u ook reeds in Alem Te'na als Budda werd beschouwd. Daarom keerde u na één maand terug naar de stad Alem Te'na. U ging er verder met uw secundaire studies, maar u stopte opnieuw in de tiende graad omwille van uw problemen. U bleef nadien nog zes jaar thuis en hielp uw moeder opnieuw in het huishouden. Uiteindelijk besloten uw ouders dat u uit Ethiopië moest vluchten. Het duurde één jaar voor uw reis werd geregeld. Er werd voor u een vals Ethiopisch paspoort aangemaakt, met de naam A.M.G., geboren op 27 mei 1990 in de stad Addis Abeba. Met dit paspoort ving u uw reis aan, samen met de smokkelaar, genaamd Nu.. Uw oom in Amerika, Y.K., sponsoorde de reis.

Op 6 februari 2016 (28 tiri 2008, Ethiopische kalender) vertrok u per vliegtuig uit Addis Abeba. Er was ook een ander Ethiopisch meisje die u en de smokkelaar vergezelden. U reisde naar de stad Dar Es Salaam, in Tanzania. U verbleef ongeveer 3 maanden in Tanzania. Er werd in die tijd voor u een Belgisch visum geregeld. U reisde uiteindelijk naar een onbekend Afrikaans of Europees land, alwaar u zes maanden verbleef in het huis van de smokkelaar. Nadien werd u per bus naar de asielinstanties in Noorwegen gebracht. U vroeg er op 25 april 2017 asiel aan, maar men stelde vast dat uw vingerafdrukken reeds genomen waren in een Belgische procedure. Zodoende, werd u door de Noorse autoriteiten aan België overgedragen in het kader van de Dublin-procedure. U werd per vliegtuig naar België teruggeleid, en u kwam er aan op 12 juni 2017. U vroeg asiel aan op 13 juni 2017.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u doelbewust heeft getracht om de Belgische asielinstanties te misleiden. Het CGVS heeft immers een visumdossier ter beschikking waarin gewag wordt gemaakt van uw aangehaalde identiteit als Mevrouw A.M.G.. Dat u verklaarde te hebben gereisd met een vals paspoort en visum, en dat uw werkelijke naam M.C.K. luidt, vindt geen grond in het visumdossier, het administratieve dossier of andere documenten. Ook uw verklaringen omtrent de visumaanvraag, op naam van A.M.G., spreken de informatie waarover het CGVS beschikt op essentiële punten tegen. Op basis van actuele informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk een vergelijking van uw vingerafdrukken, blijkt dat u op 13 juni 2016 een visum voor kortverblijf aanvroeg aan de Belgische ambassade, in de Tanzaniaanse hoofdstad Dar Es Salaam (zie visumaanvraag, toegevoegd aan het administratieve dossier). Het werd u afgegeven op 20 juni 2016. Tijdens uw eerste interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België, op 24 juni 2016, gaf u inderdaad aan over een Belgisch visum te beschikken (zie verklaring DVZ, p.4, punt 3 en p.8, punt 24). U vertelde dat het was afgegeven door de Belgische ambassade in Tanzania, en dat het in uw valse Ethiopische paspoort aanwezig was.

Vreemd zijn dan ook de verklaringen die u tijdens het gehoor voor het CGVS aflegde, wanneer u om verduidelijking werd gevraagd betreffende uw visumaanvraag in Tanzania. Zo werd u gevraagd om alles te vertellen wat u deed om Tanzania te verlaten en naar België te komen (gehoorverslag CGVS, p.8). U antwoordde slechts dat hij [de smokkelaar] u drie maanden in Tanzania heeft laten wonen, en dat hij op een bepaald moment zei dat uw zaak was afgerond, en dat het tijd was om naar **België** te vertrekken. U reisde met hetzelfde Ethiopische paspoort als waarmee u uw reis van Ethiopië naar Tanzania had afgelegd. Gesteld dat u eerder tijdens het gehoor had aangegeven dat u in Tanzania vingerafdrukken heeft moeten afgeven (zie gehoorverslag CGVS, p.6), en **een tweede maal** gevraagd om de volledige procedure uit te leggen om van Tanzania naar België te komen, antwoordde u dat hij [de smokkelaar] u naar de Belgische ambassade bracht, en dat u daar vingerafdrukken heeft afgegeven, en dat u dan moest afwachten tot uw vertrek (gehoorverslag CGVS, p.9). U bent vijftien dagen na het afgeven van deze vingerafdrukken uit Tanzania vertrokken. Gevraagd om welke redenen u deze vingerafdrukken moest afgeven, kon u enkel – zeer vaag – aangeven dat u voor alles vingerafdrukken moest geven, en dat het voor de procedure was. Gesteld dat u reeds een vals paspoort had, en

gevraagd of u dan nog een bijkomend document moest aanvragen voor uw reis, antwoordde u opnieuw dat u **alleen maar** vingerafdrukken moest afgeven, en dat dat **het enige** was. Uiteindelijk geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ had aangehaald een Belgisch visum ter uwer beschikking te hebben gehad, stelde u – weinig verhelderend – dat vingerafdrukken toch enkel voor een visum kunnen zijn. Daarop geantwoord dat vingerafdrukken ook voor paspoorten nodig kunnen zijn, stelde u opeens dat hij [de smokkelaar] u vertelde dat het voor een visum was. Daarop werd u **een derde maal** de kans gegeven om te vertellen wat u nog allemaal heeft moeten door voor deze visumaanvraag. U stelde opnieuw dat het afgeven van deze vingerafdrukken **het enige** was. Hij had u niet om foto's gevraagd, daar hij al foto's had van vroeger [voor het aanmaken van uw valse paspoort]. U moest **geen documenten afgeven**, u moest **geen documenten invullen** – want dit had de smokkelaar allemaal zelf gedaan –, en u stelde dat u het **formulier** voor de visumaanvraag **nooit heeft gezien**. Verbazend is dan ook dat, wanneer u werd gevraagd of u niets heeft moeten tekenen, u opeens stelde dat u **wél uw handtekening heeft gezet op het formulier** (gehoorverslag CGVS, p.10). **Het is uiterst opvallend dat u uitermate kort en vaag op de aan u gestelde vragen over het visumdossier antwoordde, hoewel u duidelijk werd gevraagd uitgebreid over de procedure te vertellen. U bleek zich eveneens pas cruciale elementen te herinneren, wanneer ze u expliciet werden gevraagd.** Geconfronteerd met het feit dat u eerder werd gevraagd om uitgebreid over de procedure te vertellen, stelde u dat u niet werd gevraagd of u iets moest ondertekenen, en dat u het wel heeft gezegd wanneer u het werd gevraagd (gehoorverslag CGVS, p.10). Daarop geantwoord dat u drie keer had herhaald dat u enkel vingerafdrukken moest afgeven, en enkel stelde dat u een handtekening moest plaatsen omdat het u toevallig werd gevraagd, antwoordde u dat u het [formulier] niet gelezen heeft en niet gezien heeft, dat men u enkel vroeg om uw handtekening te plaatsen, maar dat u de formulieren niet heeft doorgenomen. **Er dient opgemerkt dat uw karige verklaringen omtrent uw visumaanvraag in Tanzania, de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen absoluut ondermijnen. Te meer, gezien na een vergelijking van de inhoud van uw visumaanvraag in Tanzania, en uw verklaringen voor de asielinstanties in België, kan worden vastgesteld dat uw verklaringen op diverse punten tegenstrijdig zijn, en bedoeld zijn om de Belgische asielinstanties moedwillig te misleiden.**

Zo stelde u dat u na aankomst in Tanzania drie maanden in een huis van de smokkelaar heeft verbleven, alvorens naar België te vertrekken (gehoorverslag CGVS, p.7). U verbleef in een normale woning, samen met een ander Ethiopisch meisje dat L. heette, en die met u en de smokkelaar mee gereisd was uit Ethiopië (gehoorverslag CGVS, p.8). U weet niet in welke buurt of wijk van de stad Dar Es Salaam u verbleef. U zei niemand te kennen in Tanzania, behalve de smokkelaar en het meisje dat bij u verbleef, genaamd L. (gehoorverslag CGVS, p.12 en p.26). **Deze verklaringen stroken absoluut niet met de informatie die aanwezig is in het administratieve dossier, en kunnen enkel bedoeld zijn om de Belgische asielinstanties doelbewust te misleiden.** Zo blijkt uit de begeleidende brief van de Belgische ambassade in Tanzania, dat uw naam wel degelijk A.M.G. is, en dat u de zus bent van Al.M.G., die de Belgische nationaliteit heeft, en gehuwd is met J.N., eveneens een Belg (zie begeleidende brief bij visumdossier). Zij zijn sinds het jaar 2013 geregistreerd bij de ambassade. U woonde bij hen in en had een **legale verblijfsvergunning** voor Tanzania, hetgeen eveneens ook blijkt uit uw visumaanvraag (zie formulier visumaanvraag, p.1, punt 18). Er staat op dit visumformulier duidelijk een nationaal nummer vermeld, en eveneens de uiterste geldigheidsdatum van uw Tanzaniaanse verblijfsvergunning, namelijk augustus 2017. Deze vaststelling impliceert dan ook logischerwijze dat u, voorafgaand aan de visumaanvraag die u bij de Belgische ambassade in Tanzania indiende, reeds eerder stappen ondernomen moet hebben om deze Tanzaniaanse verblijfsvergunning te verkrijgen. De begeleidende brief vanwege de Belgische consulaire diensten in Tanzania, vermeldt eveneens dat uw zus, Al.M.G., in juni 2016 terug naar België zou komen met haar kinderen. U zou haar vergezellen om voor de laatstgeborene te zorgen, vandaar had u een visum voor drie maanden aangevraagd. **Er dient opgemerkt dat alle stukken in het administratieve dossier deze gegevens bevestigen.** Zo komen alle gegevens in het visumdossier overeen met uw – beweerdelijk valse – paspoort, aangevraagd op 18/11/2015 in Addis Abeba, Ethiopië. U heeft inderdaad een visum voor drie maanden aangevraagd (zie formulier visumaanvraag, p.2, punt 23). De broer van J.N., genaamd S.N., stond borg voor u. Op p.3 van het formulier voor visumaanvraag wordt nogmaals expliciet vermeld dat u, A.M.G., de zus bent van Al.M.G. die gehuwd is met J.N., de broer van de borgsteller, S.N.. **Dat al deze beschikbare informatie niet op de waarheid zou berusten, is dan ook weinig voorstelbaar. Meer nog, mocht deze informatie werkelijk niet op de waarheid berusten, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u minstens op de hoogte bent van deze informatie, of een deel ervan, en u uit eigen beweging de nodige uitleg verschaft en relevante elementen aanbrengt die de manifeste discrepantie zou opheffen tussen enerzijds uw verklaringen, en de visuminformatie aanwezig in uw administratief dossier, anderzijds.** Echter, u beweerde herhaaldelijk dat u de personen J.N., Al.M.G. en S.N. niet kende (gehoorverslag CGVS, p.26). Ook bij confrontatie met de begeleidende brief

van de Belgische ambassade in Tanzania, bleef u volharden in uw misleiding van de asielinstantie en stelde u geen zus te hebben, maar enkel een broer. U bleef meermaals stellen dat u deze personen niet kent, dat u naar België kwam met behulp van de smokkelaar en dat u geen enkele informatie heeft over het visumdossier (gehoorverslag CGVS, p.27). Deze verklaringen zijn geenszins afdoende. **Door op deze manier te blijven volharden in uw misleiding van de Belgische asielinstanties, namelijk door bij uw verklaringen te blijven dat u geen enkele informatie heeft over het Belgisch visum dat u zou hebben gehad, geeft u geen zicht op de werkelijke omstandigheden en leefsituatie waarin u leefde voor uw komst naar België, en zodoende kan uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst, namelijk Ethiopië, bezwaarlijk worden ingeschat.**

Voorts, zijn ook uw verklaringen over het bekomen van uw valse Ethiopische paspoort, en uw reis van Ethiopië naar Tanzania, allerm minst geloofwaardig. Zo bleek u niet in staat om duidelijk aan te geven of uw Ethiopische paspoort, op naam van A.M.G., nu een vals of een echt paspoort was, en om uw voorbereidingen voor uw reis naar Tanzania helder uiteen te zetten. Gevraagd of het een echt Ethiopisch paspoort was, stelde u dat de naam op uw paspoort vals was, maar dat het een echt paspoort was (gehoorverslag CGVS, p.3). Gevraagd om te vertellen wat u allemaal deed voor u Ethiopië heeft verlaten, zei u dat u **niets** gedaan heeft, en dat uw oom, vader en de smokkelaar alles geregeld hebben (gehoorverslag CGVS, p.4). U ontmoette de smokkelaar slechts op de dag dat u uit Ethiopië vertrok (gehoorverslag CGVS, p.5). Om het paspoort te laten aanmaken, stelde u foto's te hebben afgegeven (gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd of u uw vingerafdrukken heeft moeten afgeven, stelde u dit niet te hebben gedaan wanneer u reisde van Ethiopië naar Tanzania, maar enkel wanneer u vanuit Tanzania naar België vertrok. Voor uw vertrek uit Ethiopië, bent u nergens naartoe gegaan met de smokkelaar of uw familie. U wist niet of er een visum aanwezig was in het Ethiopische paspoort, en of er stempels in geplaatst waren. U stelde het paspoort niet te hebben geopend. U herhaalde dat hij [de smokkelaar] alles geregeld heeft. Uiteindelijk werd u gevraagd om welke redenen het nodig was om een vals Ethiopische paspoort aan te maken, daar u de Ethiopische nationaliteit had, en niet door de autoriteiten werd vervolgd, maar u kon enkel herhalen dat u het niet weet, en dat de smokkelaar alles regelde. Nochtans, blijkt uit het visumdossier waarover het CGVS beschikt, dat u wel degelijk een verblijfvergunning had voor Tanzania, en afhankelijk was van de heer J.N. (zie visumaanvraag, in het administratieve dossier). Dit betekent dat u tenminste op een legale manier, en dus met een Tanzaniaans visum vanuit Ethiopië naar Tanzania moet zijn gekomen. Met deze gegevens geconfronteerd, en gesteld dat u wel degelijk uw vingerafdrukken zou moeten hebben gegeven voor het Ethiopische paspoort en het Tanzaniaans visum, stelde u dat u niet gesteld heeft dat het Ethiopische paspoort vals was, maar dat u heeft gezegd dat uw naam niet echt was (gehoorverslag CGVS, p.27). Het paspoort zelf was echt, maar u weet er niets over. In uw volgende zin, stelde u dat u niet weet of het paspoort nu echt of vals was, en dat u enkel wist dat er een valse naam in stond. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen uiterst verwarrend, en bovendien weinig geloofwaardig zijn.** Indien uw paspoort een **echt** Ethiopisch paspoort was, dan was het beslist nodig geweest om uw vingerafdrukken af te geven bij de Ethiopische autoriteiten (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Tevens wordt voor het aanvragen van een paspoort vereist dat u een bewijs afgeeft van Ethiopisch burgerschap, wat zou betekenen dat uw werkelijke naam wel degelijk A.M.G. is. Daarenboven blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat u wel degelijk over een geldig visum om naar Tanzania te reizen, moet hebben beschikt, gezien staatsburgers van Ethiopië hierover voorafgaand aan het vertrek naar Tanzania reeds moeten beschikken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u dit allemaal niet meer zou weten, en u hieromtrent geen enkele uitleg weet te verschaffen, overtuigt niet. **Gegeven uw bovenstaande vaststellingen, kan enkel worden geconcludeerd dat de door u beweerde reisweg van Ethiopië naar Tanzania, geenszins aannemelijk is en afbreuk doet aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan enkel worden geconcludeerd dat u doelbewust heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden over uw Tanzaniaanse en Belgische visum, en uw werkelijke Ethiopische identiteit. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweringen dat u in werkelijkheid M.C.K. zou heten, geboren in Alem Te'na, in plaats van op het Ethiopische paspoort genoteerde A.M.G., geboren in Addis Abeba. Evenmin kan geloof worden gehecht aan het feit dat u de personen die uw Belgische visum hebben aangevraagd, en die zich voor u garant hebben gesteld, niet zou kennen. Aangezien geen duidelijkheid bestaat over uw werkelijke identiteit en geboorteplaats, Alem Te'na, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u geopperde vervolgingsfeiten die zich in Alem Te'na zouden hebben voorgedaan.

Echter, naast bovenstaande vaststellingen, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan de door u geopperde asielmotieven die zich in Ethiopië zouden hebben afgespeeld. Uw verklaringen omtrent de beschuldigingen van hekserij, en de discriminatie door de

gemeenschap in Alem Te'na, zijn allerm minst aannemelijk. Bovendien, antwoordde u vooral vaag en weinig coherent op de aan u gestelde vragen over uw asielmotieven. Zo stelde u dat uw grootmoeder werd gezien als Budda door de gemeenschap van Alem Te'na (gehoorverslag CGVS, p.17). Zij werd gezien als iemand die ziektes veroorzaakte in de gemeenschap. Nadat zij gestorven is, werd deze eigenschap door de gemeenschap ook aan u toegeschreven. U werd uw hele leven lang door uw dorpsgenoten uitgestoten en gediscrimineerd, zodat u uiteindelijk Ethiopië ontvluchtte.

Er dient opgemerkt dat u weinig spontaan kan vertellen over de jarenlange discriminatie die u en uw grootmoeder ondergingen in uw land van herkomst. Bovendien bent u nauwelijks in staat hiervan concrete voorbeelden te geven. U stelde dat u uitgestoten werd, niemand u aanraakte en niemand iets met u deed (gehoorverslag CGVS, p.17). U werd ervan beschuldigd ziektes te veroorzaken, u werd slecht bekeken en als minderwaardig gezien in de gemeenschap. Daardoor kon u niet verder studeren en ook niet werken. Gevraagd naar de manier waarop uw grootmoeder werd behandeld toen zij nog leefde, stelde u dat zij werd uitgestoten uit de gemeenschap, gediscrimineerd werd en dat haar leven moeilijk was (gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd of u hiervan voorbeelden kon geven, zei u enkel –zeer vaag- dat ze werd geslagen, veel naar het ziekenhuis moest, en dat ze werd gezien als een vreemd persoon. U stelde zelf reeds sinds de basisschool te worden beschouwd als Budda (gehoorverslag CGVS, p.19). U zei dat ze u sloegen en dat u daar littekens van heeft. U heeft daardoor niet alleen fysieke trauma's, maar ook geestelijke, daar u alleen bent en geen vriend of vriendin heeft. U herhaalde dat u werd uitgesloten en gediscrimineerd, maar dat God u heeft gered, omdat hun doel [van de gemeenschap] was om u te doden. **Echter, wanneer gevraagd werd om concrete situaties te omschrijven, of specifieke voorbeelden te geven van deze discriminatie, was u hier geenszins toe in staat.** U herhaalde steeds dat u werd geslagen (gehoorverslag CGVS, p.19), en u zei dat uw ergste trauma uit het jaar 1997 was (het jaar 2005 in de Gregoriaanse kalender), toen ze u op het hoofd geslagen hebben, omdat zij u ervan verdachten een jongen ziek te hebben gemaakt (gehoorverslag CGVS, p.19-20). Nadien werd u nog **zes keer** gevraagd om andere concrete situaties, na het jaar 1997, te omschrijven, maar u was hier geenszins toe in staat (gehoorverslag CGVS, p.20-21). U herhaalde telkens dat u werd geslagen, dat u problemen had en gediscrimineerd werd, en dat u uitgestoten werd uit de gemeenschap. U wilde naar school gaan en gelukkig worden, maar u moest door deze omstandigheden thuis blijven. U kon ook niet werken. Pas wanneer u een **zevende** keer werd gevraagd om een concrete situatie te omschrijven, en u uitgebreid werd uitgelegd hoe de vraag zou moeten worden begrepen, kon u een – eerder summier – antwoord formuleren (gehoorverslag CGVS, p.21). U stelde dat u op een zondag, op het feest van Kidane Mehret, zou zijn mishandeld door een aantal jongeren. Dit was dan ook het enige voorbeeld dat u kon geven doorheen het gehoor. Bovendien, dient opgemerkt, dat u stelde naar school te zijn geweest tot de tiende graad in Ethiopië, waarna u door uw problemen gestopt bent (gehoorverslag CGVS, p.15-16). U stelde in Alem Te'na zowel lagere als middelbare school te hebben gevolgd, tot de achtste graad (gehoorverslag CGVS, p.15). U reisde daarna naar de stad Addis Abeba om uw studies verder te zetten, maar u keerde na een maand terug. U ging na twee jaar verder met uw studies, in Alem Te'na, tot u van school af ging in de tiende graad (gehoorverslag CGVS, p.24). **Daar u in uw eigen stad, Alem Te'na, school liep tot de tiende graad, kan bezwaarlijk worden geconcludeerd dat u niet zou mogen studeren omwille van discriminatie vanwege de gemeenschap.**

Verder, stelde u dat ook uw vader als Budda werd aangeduid (gehoorverslag CGVS, p.22). Hij had reeds op jonge leeftijd dezelfde problemen als u. Gevraagd hoe hij daar dan mee omging, stelde u dat hij weerstand had geboden aan de situatie, dat hij een eigen gezin had, en de verdrukking goed heeft doorstaan. Gevraagd of hij dan iets specifiek had gedaan, zei u opnieuw dat hij een eigen gezin had uitgebouwd, en dat hij daaraan prioriteit gaf. U verklaarde dat hij zichzelf had opgeofferd om zijn gezin te beschermen. Gevraagd wat u dan bedoelde met het feit dat hij zichzelf had opgeofferd, stelde u dat hij vanwege zijn familie alles had weerstaan met geduld. U verklaarde –ontzettend vaag- dat hij nare dingen had meegemaakt vanwege de gemeenschap, maar dat hij prioriteit gaf aan het onderhouden van zijn gezin. Gesteld dat u eerder tijdens het gehoor had gezegd dat u uitgestoten werd uit de gemeenschap, en dat u niet mocht werken, en gevraagd of dit bij uw vader ook het geval was, antwoordde u dat de gemeenschap gebruik wilde maken van zijn deskundigheid en kennis, maar dat ze hem niet moeten hebben, enkel wat hij maakt, en van zijn activiteiten, maken ze gebruik (gehoorverslag CGVS, p.23). Uw vader was immers bouwer van grafmonumenten (gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd om welke redenen hij dan wél een job zou mogen uitoefenen als Budda, maar u niet, antwoordde u dat hij grafmonumenten en versieringen maakte, en dat deze deskundigheid niet gemakkelijk te vinden is, waardoor hij zijn werk kon verder zetten (gehoorverslag CGVS, p.23). U stelde dat het geloof die de mensen hebben niet hetzelfde is voor oudere personen dan voor jongere, en dat mensen geloven dat jongeren meer schade kunnen veroorzaken. **Er dient opnieuw opgemerkt, dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat u zou worden gediscrimineerd door de gemeenschap in Alem**

Te'na. Uw vader, die hetzelfde lot onderging als u, en eveneens als Budda werd beschouwd, had immers een job en een gezin in Ethiopië. Eveneens stelde u meermaals dat hij de onderdrukking van de gemeenschap goed weerstond, wat geenszins wijst op ernstige discriminatie tegenover u en uw familie, die als Budda werden beschouwd, of een wil vanuit de gemeenschap om u of uw familie te doden.

Voorts stelde u dat u ook tijdens uw verblijf in de stad Addis Abeba zou zijn beschouwd als Budda, gezien de bewoners van het gebouw waar u een kamer huurde, u ervan beschuldigden een kind te hebben ziek gemaakt (gehoorverslag CGVS, p.24). U stelde dat de bewoners reeds op de hoogte waren van uw vorige verblijfplaats en uw afstamming, en dat zij u sloegen en bedreigden. Gevraagd hoe ze wisten wie u was, zei u dat u een kopie had moeten afgeven van uw identiteitskaart om de kamer te kunnen huren, zodat ze hadden gezien vanwaar u afkomstig was. Gesteld dat men dan wel weet vanwaar u komt, maar toch niet kan weten dat u op die plaats als Budda werd beschouwd, zei u dat er inderdaad niet was genoteerd op uw identiteitskaart dat u Budda was, maar zei u – opnieuw ontzettend vaag – dat u een vreemdeling was, en dat ze er dan kunnen achter komen wie u bent. **Er dient opgemerkt dat dit antwoord uitermate vaag en onduidelijk is, waardoor het absoluut niet weet te overtuigen. Er kan dan ook niet worden ingezien om welke redenen u zich nergens op een andere plaats in Ethiopië zou kunnen vestigen.** Voorts, dient opgemerkt dat u verklaarde dat uw familie reeds sinds de generatie van uw grootmoeder door de gemeenschap werd gediscrimineerd (gehoorverslag CGVS, p.17). **Nochtans heeft uw familie geen enkele poging ondernomen om zich op een andere plaats in Ethiopië te vestigen, waardoor opnieuw de ernst van de beweerdelijke discriminatie opnieuw in vraag kan worden gesteld.** Er werd u immers gevraagd om welke redenen uw familie niet kon verhuizen om ergens anders een leven op te bouwen, maar u stelde enkel niet te weten om welke redenen zij niet waren verhuisd (gehoorverslag CGVS, p.25). Meer nog, u stelde dat uw vader niet kon verhuizen omdat hij in Alem Te'na werkte. **Opnieuw dient opgemerkt dat deze verklaringen er allerminst op wijzen dat u in die mate zou worden gediscrimineerd dat u geen leven kan opbouwen, niet kan werken, of zelfs zou worden gedood.** Wanneer u letterlijk werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Ethiopië, stelde u immers dat u blijvende uitsluiting en discriminatie vreest, en dat u bang bent om te worden gedood in Ethiopië (gehoorverslag CGVS, p.26). U stelde dat hun [de gemeenschap] doel is om u te elimineren, omdat u de oorzaak bent van alles, van ziektes en van mensen die doodgaan, en dat ze u daarom niet willen. U werd dan ook geconfronteerd met het feit dat uit uw verklaringen nergens naar voor komt dat de gemeenschap u zou willen doden, gezien u al sinds jonge leeftijd werd gediscrimineerd, uw vader werkte, en u naar school ging, maar u bleef uw algemene antwoorden herhalen, namelijk dat u meermaals werd geslagen, en dat ze pogingen hebben ondernomen om u te doden, maar dat God u heeft beschermd. De belangrijkste oorzaak van uw vlucht was de psychologische impact die de doodsb bedreigingen hadden, en het feit dat u altijd in angst leefde. **Echter, dient nogmaals opgemerkt, dat u nergens tijdens het gehoor in staat was om concrete voorbeelden te geven van deze pogingen tot doodslag, hetzij heel summier en na lang doorvragen. U en uw familie hebben ook geen ernstige pogingen gedaan om te verhuizen uit Alem Te'na, hetgeen op zijn minst verwacht kan worden van iemand die zijn hele leven met de dood werd bedreigd. Verder bleek uw familie een gezin te kunnen opbouwen, en te kunnen werken in de gemeenschap. U bent in Alem Te'na eveneens tien graden naar school gegaan. Dat u, gegeven deze vaststellingen, nog steeds stelde dat u zou worden gedood bij terugkeer naar Ethiopië, is dan ook geenszins aannemelijk, en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

Ten slotte, verklaarde u van school te zijn gegaan vanwege uw problemen, en zei u dat u daarna steeds thuis bleef (gehoorverslag CGVS, p.24). **U heeft echter nog zes jaar gewacht voor u Ethiopië verliet.** Gevraagd om welke redenen u niet eerder uit Ethiopië vertrok, daar u stelde ernstige problemen te hebben gehad, zei u dat u het niet weet omdat uw vader dat soort dingen regelde (gehoorverslag CGVS, p.25). U kreeg echter nogmaals de kans om een overtuigend antwoord te formuleren op de aan u gestelde vraag, en zodoende werd opnieuw gevraagd om welke redenen u nog zes jaar heeft gewacht met uw vertrek, en andermaal stelde u enkel dat u afhankelijk bent van uw vader, omdat u een lichamelijk en geestelijk trauma had, en dat uw vader alles regelde. Gesteld dat u eerder tijdens het gehoor had aangegeven dat het regelen van uw vertrek één jaar in beslag nam, maar dat u nu stelde zes jaar te zijn thuis gebleven voor uw werkelijke vertrek, zei u dat u enkel – eerder tijdens het gehoor – had verteld dat de procedure voor uw vertrek één jaar duurde, maar dat u tot die tijd met uw ouders moest overleggen en praten. **Dat u verklaarde angst te hebben om te worden gedood in uw gemeenschap, en vanwege deze problemen van school bent gegaan, maar daarna nog zes jaar thuis heeft doorgebracht, zonder een poging te hebben ondernomen om te vertrekken – de procedure voor uw vertrek besloeg slechts één jaar – is dan ook geenszins aannemelijk en doet**

afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geopperde asielmotieven die zich in Ethiopië zouden hebben voorgedaan.

Bovendien, werd uw geloofwaardigheid reeds ernstig in vraag gesteld doordat u de Belgische asielinstanties moedwillig heeft willen misleiden over uw werkelijke identiteit.

Wat betreft de door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde identiteitskaart, waarop de naam M.C.K. wordt vermeld, dient vastgesteld dat deze bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat corruptie en het ontvangen van smeergeld veelvoorkomend is in Ethiopië, evenals de vervalsing van paspoorten en identiteitskaarten. Aangezien uw relaas over het geheel genomen als niet geloofwaardig kan worden beschouwd, kan het CGVS geenszins geloof hechten aan uw verklaringen omtrent dit document, en de door u voorgehouden authenticiteit ervan.

Wat betreft de twee getuigenissen die u heet voorgelegd, namelijk die van uw vader en die van de gemeenschap in Alem Te'na, dient opgemerkt, dat zij eveneens de gemaakte vaststellingen niet kunnen wijzigen. De eerste getuigenis is van uw vader, en hij stelt daarin dat u inderdaad door de gemeenschap als Budda wordt gezien, en dat u problemen heeft gehad, waardoor hij u naar het buitenland heeft laten gaan (gehoorverslag CGVS, p.28). De tweede getuigenis is van een vereniging van bewoners, die bevestigen dat uw vader werkte als bouwer van grafmonumenten. Het dient opgemerkt dat dergelijke getuigenissen enkel een bewijswaarde hebben wanneer zij gepaard gaan met een geloofwaardig asielrelaas, hetgeen in casu geenszins het geval is. Verder, wordt het zeer vreemd geacht dat de bewoners van Alem Te'na – waarvan u stelde dat zij uw vervolgers zijn – u een dergelijk document zouden bezorgen om u te helpen bij uw asielaanvraag.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 5 maart 2018 een schending aan van "artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953; artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967; artikel 3 van het Europees verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens (hierna EVRM); artikels 48/3 en 48/4, juncto 62, van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet); de motiveringsplicht, zoals bepaald o.m. in artikel en 62 van de Vreemdelingenwet; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; en de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Zij volhardt dat haar ware identiteit M.C.K., geboren op 16 september 1981, is. Zij benadrukt dat zij dit in Noorwegen en in België meteen zo heeft aangegeven en dat zij haar originele Ethiopische identiteitskaart voorlegt. Dat uit "de informatie die door tegenpartij aan het administratief dossier gevoegd werd blijkt dat er geen uniformiteit is in de afgeleverde identiteitskaarten en dat deze per kebele kunnen verschillen" kan aldus het verzoekschrift "niet aan verzoekster worden tegengeworpen". Volgens haar "kan niet zonder meer worden aangenomen dat deze identiteitskaart een frauduleus document zou zijn, terwijl het paspoort die door verzoekster gebruikt werd om naar Europa te reizen dan weer wel als een authentiek document wordt beschouwd, zonder meer".

Zij legt uit dat zij niet beweert dat A.M.G. niet zou bestaan, doch stelt "dat zijzelf deze persoon niet is". Zij stelt dat "het Ethiopisch paspoort en het visum waarmee verzoekster naar Europa gereisd is werd bekomen middels de tussenkomst van de smokkelaar" en dat "de smokkelaar aan verzoekster een nieuwe identiteit aangemeten [heeft], teneinde haar op basis van valse verklaringen en frauduleuze stavingsstukken naar Europa te laten reizen". Zij wijst erop dat "uit de kopie van het visumdossier dat

zich in het administratief dossier bevindt blijkt overigens dat tegenpartij de identiteit van de borgsteller, alsook zijn adres kent” en zij klaagt aan dat de commissaris-generaal geen contact opgenomen heeft met die persoon.

Volgens verzoekster heeft de commissaris-generaal nagelaten de door haar *“ingeroepen vrees op een zorgvuldige wijze te analyseren en staart zich blind op de zogenaamde identiteitsfraude, quod non”*. Zij hekelt dat de commissaris-generaal *“geen enkel stuk aan het administratief dossier [toevoegt] aangaande het fenomeen van ‘buda’ in Ethiopië”*. Zij citeert uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken *“Ronald A. Reminick, ‘The Evil Eye Belief Among the Amhara of Ethiopia Ethnology, Vol. 13, no. 3, p. 279-291’* en *“Beschrijving profile van de heer Ronald A. Reminick”* en besluit dat *“uit de lectuur van verzoeksters’ verklaringen blijkt dat deze geheel consistent zijn het buda-fenomeen zoals beschreven door de antropoloog Reminick”*. Zij voert aan dat zij tot een sociale groep behoort.

Zij meent verder dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet op haar van toepassing is, gelet op het bij het verzoekschrift gevoegde *“Medisch attest van Dt. GOLLARD dd. 05.03.2018”*, waaruit zou blijken *“dat zij in het verleden reeds het slachtoffer werd van geweld”*.

Verzoekster vraagt haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In meest ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *“Ronald A. Reminick, ‘The Evil Eye Belief Among the Amhara of Ethiopia Ethnology, Vol. 13, no. 3, p. 279-291’*, *“Beschrijving profile van de heer Ronald A. Reminick”* en *“Medisch attest van Dt. GOLLARD dd. 05.03.2018”*.

Bij aanvullende nota legt verzoekster *“Klacht neergelegd bij het Parket van Luik”*, *“Bij de klacht gevoegde geïnventariseerde stukken”* en *“Kopie van het aangetekend schrijven gericht aan het Parket van Luik”* neer, teneinde aan te tonen dat verzoekster *“een slachtoffer is van mensenhandel en dat er dientengevolge niet mag worden getwijfeld over haar identiteit”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart dat zij M.C.K. heet, geboren op 16 september 1981 in Alem Te'na, waar zij haar hele leven zou hebben verbleven, met uitzondering van één maand in Addis Abeba, waarna zij terugkeerde naar haar geboortedorp, en de 3 maanden in Tanzania voorafgaand aan haar vertrek.

Verzoekster stelt zowel in Alem Te'na als in Addis Abeba problemen te hebben gekend omdat zij door de gemeenschap als "buda" werd beschouwd.

2.4.2. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster geen duidelijkheid biedt over haar ware identiteit. Waar zij thans tijdens haar asielpcedure in Noorwegen en België, alsook ter terechtzitting, volhoudt M.C.K. te heten, op 16 september 1981 geboren te zijn in Alem Te'na en met een smokkelaar naar Europa te zijn gekomen, blijkt uit haar visumdossier dat verzoekster A.M.G. heet, geboren op 27 mei 1990 te Addis Abeba, en legaal verblijvend te Tanzania met haar zus Al.M.G. en schoonbroer J.N.. Verzoekster beschikte op naam van A.M.G. over een Ethiopisch paspoort (nr. 3770960), geldig van 16 november 2015 tot 16 november 2020, over een Tanzaniaanse verblijfsvergunning, geldig tot augustus 2017, en een visum van 3 maanden voor België, afgegeven op 20 juni 2016, teneinde haar zus Al.M.G. in België te helpen settelen en daarna terug te keren naar Tanzania.

2.4.3. De stellingen in het verzoekschrift dat verzoekster niet beweert dat A.M.G. niet zou bestaan, doch stelt *"dat zijzelf deze persoon niet is"*, dat *"het Ethiopisch paspoort en het visum waarmee verzoekster naar Europa gereisd is werd bekomen middels de tussenkomst van de smokkelaar"* en dat *"de smokkelaar aan verzoekster een nieuwe identiteit aangemeten [heeft], teneinde haar op basis van valse verklaringen en frauduleuze stavingsstukken naar Europa te laten reizen"*, kunnen geenszins overtuigen.

2.4.4. Uit verzoeksters visumdossier blijkt immers dat de Belgische ambassade te Dar Es Salaam, Tanzania, aangaf te weten dat verzoekster in Tanzania woonde bij haar zus Al.M.G. en schoonbroer J.N. en dat zij in Tanzania een geldig verblijfsdocument had (*"legal residence permit for Tanzania as dependent of J.N."*), geldig tot augustus 2017 (zie *"Application for Schengen Visa"*). De schoonbroer, J.N., diende in juni 2016 voor het Rode Kruis naar Islamabad te gaan, aldus de ambassade, en verzoekster zou samen met haar zus Al.M.G. voor 3 maanden naar België komen om haar met haar 4 kinderen te helpen settelen, waarna verzoekster België terug zou verlaten (*"J.N. and his wife requested visa for A.M.G. to travel to Belgium with them for 3 months only, the wife of J.N. said that since her last born was only 1 year old, she needed her sister to be with her in Belgium for 3 months till they settle down and then her sister will leave Belgium."*). Voor het verkrijgen van dit Belgisch visum legde verzoekster bij de ambassade een kopie van haar paspoort (nr. 3770960), een medische verzekering en vliegtuigtickets voor, alsook een *"verbintenis tot tenlasteneming"* (bijlage 3bis) in hoofde van S.N. (broer van J.N.), diens gezinssamenstelling (*"uittreksel uit het bevolkingsregister"*), een kopie van zijn identiteitskaart en zijn loonafrekeningen.

2.4.5. Verzoeksters tegenstrijdige, wisselende en ontwijkende verklaringen over welke stappen zij nam om het paspoort en visum onder een "valse" identiteit te bekomen, bevestigen verder het bedrieglijk karakter van haar beweerde identiteit van M.C.K..

2.4.6. Zo stelde verzoekster voor haar vertrek van Ethiopië naar Tanzania geen vingerafdrukken te hebben moeten geven (persoonlijk onderhoud, p. 3, 5-6), wat niet strookt met de informatie in het administratief dossier die aangeeft dat staatsburgers van Ethiopië voorafgaand aan een vertrek naar Tanzania moeten beschikken over een Tanzaniaans visum, waarvoor vingerafdrukken nodig zijn. Verzoekster legt op dit punt onwaarachtige verklaringen af. Kennelijk probeert verzoekster te verhullen dat zij voor haar vertrek naar Tanzania over een geldig visum beschikte, om zich in Tanzania bij haar zus Al.M.G. en schoonbroer J.N. te voegen, waar zij tevens een verblijfsvergunning verkreeg, zoals blijkt uit de informatie van de Belgische ambassade te Dar Es Salaam, Tanzania. Evenmin kan worden ingezien, noch legt verzoekster uit waarom de beweerde smokkelaar reeds (enkel) een Ethiopisch paspoort onder een valse identiteit zou regelen voor verzoekster om van Ethiopië naar Tanzania te reizen (persoonlijk onderhoud, p. 3, 5-6), terwijl zij de Ethiopische nationaliteit had en geen problemen kende met de Ethiopische autoriteiten.

2.4.7. Wat haar vertrek van Tanzania naar België en het hiervoor geregelde visum betreft, beweerde zij eerst de smokkelaar enkel een foto te hebben bezorgd en verder niets (persoonlijk onderhoud, p. 6), maar moest zij daarna toegeven dat zij ook vingerafdrukken heeft gegeven op de Belgische ambassade in Tanzania, waarna zij vervolgens meermaals stelde dat zij op deze ambassade enkel vingerafdrukken moest geven, dat haar geen vragen werden gesteld en dat zij geen enkel document heeft ingevuld of zelfs gezien (persoonlijk onderhoud, p. 6, 9), om dan uiteindelijk alsnog te moeten onderkennen dat zij het visumformulier wel zag en zelfs ondertekende (persoonlijk onderhoud, p. 10). Ook verzoeksters aanhoudende ontkenningen dat zij Al.M.G., J.N. en S.N. niet kent en zelfs nooit heeft gezien, zijn geheel ongeloofwaardig in het kader van voornoemde informatie van de Tanzaniaanse ambassade, waaruit

blijkt dat Al.M.G. en J.N. het visum voor verzoekster aanvroegen (*"Mr. N. and his wife requested visa for A.M.G. to travel to Belgium with them for 3 months only."*) en de broer van J.N., S.N., borg stond voor verzoeksters komst naar België. Het feit dat verzoekster ontwijkend, ongeloofwaardig en tegenstrijdig antwoordt op vragen over het bekomen van de volgens haar "valse" documenten onder een identiteit die niet de hare zou zijn, bevestigt dat zij in werkelijkheid gewoonweg onder haar echte identiteit en aldus volgens de officiële weg het paspoort en visum op naam van A.M.G., geboren op 27 mei 1990 te Addis Abeba, verkreeg. De Belgische ambassade heeft eveneens, onder andere op basis van hun jarenlange bekendheid met verzoeksters zus Al.M.G. en schoonbroer J.N., gemeend dat dit verzoeksters ware identiteit is. Dat verzoekster deze identiteit blijft ontkennen terwijl de bewijzen van het tegendeel voorliggen, kan slechts gezien worden als het moedwillig vasthouden aan valse, bedrieglijke verklaringen.

2.4.8. De door verzoekster op het Commissariaat-generaal voorgelegde Ethiopische identiteitskaart kan voorgaande vaststellingen geenszins wijzigen, gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat corruptie en het ontvangen van smeergeld veelvoorkomend is in Ethiopië, evenals de vervalsing van identiteitskaarten. Het louter voorleggen van een identiteitskaart, als enig stuk om haar beweerde identiteit te staven, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster op de Belgische ambassade te Tanzania talrijke documenten onder de identiteit van A.M.G. neerlegde - zijnde een kopie van haar paspoort (nr. 3770960), een medische verzekering, vliegtuigtickets en haar Tanzaniaanse verblijfsvergunning - die door deze ambassade authentiek en geloofwaardig werden bevonden en die door Belgische garant/borgsteller S.N. als correct werden onderschreven.

2.4.9. Bij aanvullende nota legt verzoekster *"Klacht neergelegd bij het Parket van Luik"*, *"Bij de klacht gevoegde geïnventariseerde stukken"* en *"Kopie van het aangetekend schrijven gericht aan het Parket van Luik"* neer, teneinde aan te tonen dat zij *"een slachtoffer is van mensenhandel en dat er dientengevolge niet mag worden getwijfeld over haar identiteit"*. De door verzoekster neergelegde klacht tegen S.N., de persoon die borg stond voor haar visum en komst naar België, werd 5 dagen voor de zitting opgesteld en herhaalt en citeert enkel de verklaringen van verzoekster over haar beweerde valse documenten, afgelegd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, waaraan om bovenstaande redenen geen geloof kan worden gehecht. Bovendien wordt door de commissaris-generaal ter terechtzitting terecht aangehaald dat noch uit deze klacht noch uit verzoeksters overige verklaringen kan blijken op welke wijze S.N. enig voordeel zou hebben gehaald uit verzoeksters komst naar België. Dat sprake is van mensenhandel kan uit het administratief dossier niet blijken. Integendeel, de Raad stelt vast dat S.N. - een getrouwde man uit Oostende met 5 kinderen, werkzaam als zelfstandige - blijkens het visumdossier een *"verbintenis tot tenlasteneming"* (bijlage 3bis) is aangegaan, waarbij hij verklaarde dat verzoeksters identiteit, overige gegevens en doel van het verblijf *"correct en volledig"* zijn en waarbij hij zich verbond om verzoeksters *"kosten van gezondheidszorgen, verblijf en repatriëring ten laste te nemen"* gedurende de periode van 2 jaar na binnenkomst. Verzoeksters leugenachtige verklaringen op het Commissariaat-generaal, zonder meer opgenomen in de *"Klacht neergelegd bij het Parket van Luik"*, waaraan ook de stukken van het visumdossier op naam van A.M.G. werden toegevoegd, kunnen dan ook geenszins aantonen dat verzoekster *"een slachtoffer is van mensenhandel en dat er dientengevolge niet mag worden getwijfeld over haar identiteit"*, zoals wordt beweerd in de aanvullende nota. Verzoekster wenst duidelijk in Europa te blijven, doch ze kan geen nood aantonen aan internationale bescherming.

2.4.10. Gelet op voorgaande vaststellingen aangaande verzoeksters identiteit blijkt dat verzoekster A.M.G. heet, dat zij geboren werd op 27 mei 1990 te Addis Abeba, en in Tanzania woonde met haar zus Al.M.G. en schoonbroer J.N. en daar over een Tanzaniaanse verblijfsvergunning beschikte, geldig tot augustus 2017. Haar verklaringen over levenslange problemen te Alem Te'na omdat haar grootmoeder, haar vader en zijzelf door de gemeenschap als "buda" werden beschouwd, kunnen dan ook niet op waarheid berusten.

2.4.11. Bovendien blijft verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud en ter terechtzitting in gebreke doorleefd te vertellen over de discriminatie die haar grootmoeder, haar vader en zijzelf zouden hebben ondergaan (persoonlijk onderhoud, p. 18-21). Zij kon aanvankelijk geen concreet voorbeeld geven van de beweerde aanhoudende discriminatie (persoonlijk onderhoud, p. 19-21) en zij vertelde pas na herhaaldelijk aandringen over een enkele situatie (*"Het was op zondag. Ik was onderweg naar de kerk, het was het feest van Kidane Mehret, en toen, zij waren ook onderweg naar de kerk, en toen zagen ze mij en ze zeiden, o die gaat ook naar de kerk, en ze vroegen waarom ga je naar de kerk? Wat ga je doen daar? Het waren mijn burens. En toen sloegen ze mij en kon ik niet, naar de kerk."*; persoonlijk

onderhoud, p. 21). Ook kan blijken dat verzoeksters vader werkt en dus niet uitgesloten is van de maatschappij. De op het Commissariaat-generaal voorgelegde getuigenis van – beweerdelijk - haar vader, waarin gesteld wordt daarin dat verzoekster door de gemeenschap als “buda” wordt gezien en hierdoor problemen kende, wordt niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Het heeft geen enkele objectieve bewijswaarde maar betreft een subjectieve getuigenis van een persoon die niet nader wordt geïdentificeerd aan de hand van objectieve gegevens.

2.4.12. Voorts zijn verzoeksters beweringen dat haar familie reeds sinds de generatie van haar grootmoeder gediscrimineerd werd, dat haar vader levenslang uitgesloten werd omdat hij als “buda” werd beschouwd (persoonlijk onderhoud, p.13, 22-23) en dat zij niet zou mogen studeren van haar gemeenschap (persoonlijk onderhoud, p. 21) niet verzoenbaar met haar overige verklaringen dat haar familie nooit enige poging heeft ondernomen om zich elders in Ethiopië te vestigen, dat zij wel tot de tiende graad naar school ging en na het verlaten van de school nog 6 jaar wachtte alvorens Ethiopië te verlaten. Zoals hoger gesteld was verzoekers vader grafbouwer, wat bezwaarlijk verzoenbaar is met de schrik van de bewoners voor hem, zelfs niet op het einde van hun leven. Integendeel de voorgelegde getuigenis van een vereniging van bewoners, waarin wordt aangegeven dat verzoeksters vader werkte als bouwer van grafmonumenten, versterkt de vaststelling dat haar vader geenszins uitgesloten werd van de gemeenschap, daar hij er kennelijk een belangrijk en gerespecteerd beroep op nahield met een grote sociale impact.

2.4.13. Waar in het verzoekschrift geciteerd wordt uit de bijgevoegde stukken “*Ronald A. Reminick, "The Evil Eye Belief 'Among the Amhara of Ethiopia Ethnology, Vol. 13, no. 3., p. 279-291"* en “*Beschrijving profile van de heer Ronald A. Reminick*” en besloten wordt dat “*uit de lectuur van verzoeksters' verklaringen blijkt dat deze geheel consistent zijn het buda-fenomeen zoals beschreven door de antropoloog Reminick*”, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekster geenszins op doorleefde en geloofwaardige wijze verklaringen aflegde over de levenslange discriminatie die zij beweerdelijk onderging omdat zij beschouwd werd als “buda”, nog daargelaten de vaststelling dat verzoeksters verklaringen over haar identiteit, geboorteplek en verblijfplaatsen gelogen zijn. Verzoekster toont dan ook niet aan dat voornoemde informatie op haar van toepassing zou zijn.

2.4.14. Wat de verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft en het bij het verzoekschrift gevoegde “*Medisch attest van Dt. GOLLARD dd. 05.03.2018*”, waaruit zou blijken “*dat zij in het verleden reeds het slachtoffer werd van geweld*”, antwoordt de Raad dat de arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar dat de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). Nergens kan blijken dat de arts deze korte verklaringen opstelde aan de hand van een grondig objectief medisch onderzoek. Verzoekster maakt middels dit attest niet aannemelijk dat zij deze verwondingen opliep in het kader van het door haar geschetste asielrelaas, in zoverre dit al zou hebben plaatsgevonden in Ethiopië, daar zij een verblijfsvergunning had in Tanzania, waar zij bij haar zus woonde. Dienaangaande wordt opgemerkt dat het weerlegbaar vermoeden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de asielzoeker afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, *quod non in casu*.

2.4.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld

in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK